FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 50/2002

fastlagt af Rådet den 19. juli 2002

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/. . ./EF af . . . om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmisbrug)

(2002/C 228 E/03)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ([2]),

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ([3]),

efter proceduren i traktatens artikel 251 ([4]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Et egentligt indre marked for finansielle tjenester er af væsentlig betydning for den økonomiske vækst og jobskabelsen i Fællesskabet.

(2) Et integreret og effektivt finansmarked forudsætter markedsintegritet. Det er en betingelse for økonomisk vækst og velstand, at værdipapirmarkederne fungerer gnidningsløst, og at offentligheden har tillid til markederne. Markedsmisbrug skader finansmarkedernes integritet og offentlighedens tillid til værdipapirer og derivater.

(3) Kommissionens meddelelse af 11. maj 1999 benævnt »Etablering af en ramme for de finansielle markeder: en handlingsplan« fastlægger en række tiltag, der er nødvendige for at gennemføre det indre marked for finansielle tjenester. Det Europæiske Råd i Lissabon i april 2000 opfordrede til gennemførelse af denne handlingsplan inden 2005. Handlingsplanen understreger behovet for, at der udstedes et direktiv om kursmanipulation.

(4) Rådet nedsatte på sin samling den 17. juli 2000 et vismandsudvalg for regulering af de europæiske værdipapirmarkeder. Udvalget foreslog i sin endelige rapport, at der indføres en ny lovgivningsmetode, som består af fire trin, nemlig grundprincipper, gennemførelsesforanstaltninger, samarbejde og håndhævelse. Første trin, direktivet, bør kun omfatte brede, generelle grundprincipper, mens andet trin bør omfatte tekniske gennemførelsesforanstaltninger, der skal vedtages af Kommissionen med bistand fra et udvalg.

(5) Det Europæiske Råd i Stockholm i marts 2001 godkendte vismandsudvalgets endelige rapport og forslaget om en firetrinsmetode, der skal gøre Fællesskabets lovgivningsproces på værdipapirområdet mere effektiv og gennemsigtig.

(6) I sin beslutning af 5. februar 2002 om gennemførelse af lovgivningen i forbindelse med finansielle tjenester tilsluttede Europa-Parlamentet sig også Vismandsudvalgets rapport på grundlag af den højtidelige erklæring, som Kommissionen samme dag afgav for Europa-Parlamentet, og skrivelsen af 2. oktober 2001 fra kommissæren med ansvar for det indre marked til formanden for Europa-Parlamentets Udvalg om Økonomi og Valutaspørgsmål om sikring af Europa-Parlamentets rolle i denne proces.

(7) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ([5]).

(8) Ifølge Det Europæiske Råd i Stockholm bør andet trin, gennemførelsesforanstaltningerne, anvendes hyppigere for at sikre, at de tekniske bestemmelser tilpasses efter den markeds- og tilsynsmæssige udvikling, ligesom der bør fastsættes frister for alle etaper i arbejdet på andet trin.

(9) Europa-Parlamentet bør have en frist på tre måneder fra den første oversendelse af udkast til gennemførelsesforanstaltninger til at behandle disse og afgive udtalelse. Denne frist kan imidlertid afkortes i behørigt begrundede hastetilfælde. Hvis Europa-Parlamentet inden for fristen vedtager en beslutning, bør Kommissionen genbehandle udkastet til foranstaltninger.

(10) Den nye finansielle og tekniske udvikling forstærker incitamenterne og midlerne til markedsmisbrug og øger derfor mulighederne i kraft af de nye produkter og teknologier, de voksende grænseoverskridende aktiviteter og internettet.

([1]) EFT C 240 E af 28.8.2001, s. 265.

([2]) EFT C 80 af 3.4.2002, s. 61.

([3]) EFT C 24 af 26.1.2002, s. 8.

([4]) Europa-Parlamentets udtalelse af 14. marts 2002 (endnu ikke offentliggjort i EFT), Rådets fælles holdning af 19. juli 2002 og Europa-Parlamentets afgørelse af . . . (endnu ikke offentliggjort i EFT).

([5]) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

(11) Fællesskabets eksisterende retsregler for beskyttelse af markedsintegriteten er ufuldstændige. Retsreglerne varierer mellem medlemsstaterne, og det betyder, at de økonomiske aktører ofte er usikre med hensyn til begreber, definitioner og retshåndhævelse. I visse medlemsstater findes der ingen lovgivning om kursmanipulation og udbredelse af vildledende oplysninger.

(12) Markedsmisbrug består i insiderhandel og kursmanipulation. Lovgivningen om insiderhandel og om kursmanipulation har samme formål, nemlig at sikre finansmarkedernes integritet i Fællesskabet og forbedre investorernes tillid til disse markeder. Der bør derfor vedtages kombinerede regler for at bekæmpe både insiderhandel og kursmanipulation. Ved et enkelt direktiv kan det sikres, at der overalt i Fællesskabet gælder de samme regler for ansvarsfordeling, retshåndhævelse og samarbejde.

(13) Rådets direktiv 89/592/EØF af 13. november 1989 om samordning af retsforskrifterne vedrørende insiderhandel [1] bør i betragtning af de ændringer, der er sket på finansmarkederne og i Fællesskabets regler, siden direktivet blev vedtaget, nu erstattes for at sikre overensstemmelse mellem reglerne på dette område og lovgivningen om kursmanipulation. Et nyt direktiv er også nødvendigt for at undgå, at der i Fællesskabets regler findes smuthuller, som kan udnyttes til ulovlig adfærd, og som vil undergrave den offentlige tillid og dermed hindre, at markederne fungerer gnidningsløst.

(14) I dette direktiv er der taget hensyn til de overvejelser, som medlemsstaterne har givet udtryk for efter terrorangrebene den 11. september 2001 med hensyn til bekæmpelse af finansiering af terrorisme.

(15) Insiderhandel og kursmanipulation hindrer fuld markedsgennemsigtighed, der er en forudsætning for, at alle økonomiske aktører vil handle på de integrerede finansmarkeder.

(16) Intern viden er specifik viden, som ikke er blevet offentliggjort, og som direkte eller indirekte vedrører en eller flere udstedere af finansielle instrumenter eller et eller flere finansielle instrumenter. Viden, der mærkbart vil kunne påvirke kursudviklingen og kursdannelsen på et reguleret marked som sådan, kan betragtes som viden, der indirekte vedrører en eller flere udstedere af finansielle instrumenter eller et eller flere afledte finansielle instrumenter.

(17) Med hensyn til insiderhandel bør der tages hensyn til de tilfælde, hvor kilden til intern viden ikke er et erhverv eller en funktion, men kriminalitet, hvis forberedelse eller gennemførelse mærkbart vil kunne påvirke kurserne på et eller flere finansielle instrumenter eller kursdannelsen på det regulerede marked som sådan.

(18) Brug af intern viden kan bestå i at erhverve eller afhænde finansielle instrumenter, hvis den berørte part ved eller burde have vidst, at der er tale om intern viden. I denne forbindelse bør de kompetente myndigheder tage stilling til, hvad en normal og fornuftig person ville vide eller burde have vist under de givne omstændigheder. Desuden bør det forhold alene, at market-makers, instanser, der er bemyndiget til at optræde som medkontrahenter, eller værdipapirhandlere, der har tilladelse til at handle for tredjemands regning, med intern viden i de første to tilfælde blot fortsætter deres lovlige forretninger med køb og salg af finansielle instrumenter eller i det sidste tilfælde blot loyalt udfører en ordre, ikke i sig selv betragtes som brug af intern viden.

(19) Medlemsstaterne må løse problemet med den fremgangsmåde, der kaldes »front running«, herunder »front running« i forbindelse med råvarederivater, når der er tale om markedsmisbrug i henhold til definitionerne i dette direktiv.

(20) Personer, der indgår i transaktioner eller afgiver handelsordrer, som udgør kursmanipulation, har mulighed for at godtgøre, at begrundelsen for at indgå i sådanne transaktioner eller at afgive handelsordrer var legitim, og at disse transaktioner eller handelsordrer er i overensstemmelse med accepteret praksis på det pågældende regulerede marked. Der kan i sådanne tilfælde stadig pålægges en sanktion, hvis den kompetente myndighed fastslår, at der er en anden — ulovlig — begrundelse for disse transaktioner eller handelsordrer.

(21) Den kompetente myndighed kan udstede retningslinjer om spørgsmål, der er omfattet af dette direktiv, f.eks. definitionen af intern viden i forbindelse med råvarederivater og gennemførelsen af definitionen af accepteret markedspraksis i forbindelse med definitionen af kursmanipulation. Disse retningslinjer skal være i overensstemmelse med direktivets bestemmelser og de gennemførelsesforanstaltninger, der vedtages efter udvalgsproceduren.

(22) Medlemsstaterne bør kunne vælge den mest hensigtsmæssige måde for regulering af de forskellige kategorier af personer, der udarbejder eller udbreder analyser vedrørende finansielle instrumenter eller udstedere af finansielle instrumenter eller udarbejder eller udbreder andre oplysninger med anbefalinger eller forslag vedrørende en investeringsstrategi, herunder hensigtsmæssige mekanismer for selvregulering, hvilket Kommissionen bør underrettes om.

[1] EFT L 334 af 18.11.1989, s. 30.

(23) Udstederes offentliggørelse af intern viden på deres websteder bør være i overensstemmelse med reglerne om videregivelse af personoplysninger til tredjelande i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ([1]).

(24) Hurtig og korrekt offentliggørelse af viden fremmer markedsintegriteten, mens udstedernes selektive udbredelse af oplysninger kan føre til, at investorerne mister tilliden til finansmarkedernes integritet. Professionelle økonomiske aktører skal på forskellig vis bidrage til markedsintegriteten. Sådanne foranstaltninger kunne f.eks. udgøre oprettelse af »grålister«, anvendelse af »åbne vinduer« for visse medarbejdergrupper, anvendelse af interne adfærdskodekser og etablering af »Chinese walls«. Sådanne forebyggende foranstaltninger kan kun bidrage til at bekæmpe markedsmisbrug, hvis de håndhæves konsekvent og kontrolleres behørigt. Passende kontrol vil indebære f.eks. udpegelse af tilsynsforordnede i de berørte organer og periodevise kontroller, som udføres af uafhængige revisorer.

(25) De moderne kommunikationsmidler kan sikre de professionelle aktører på finansmarkederne og de individuelle investorer en mere lige adgang til finansielle oplysninger, men de øger også faren for, at der spredes falske eller vildledende oplysninger.

(26) Større åbenhed i transaktioner, der udføres af personer med overordnet ansvar i et udstedende selskab og i givet fald af personer, som er tæt knyttet til førstnævnte, udgør en forebyggende foranstaltning mod markedsmisbrug. Offentliggørelse af sådanne transaktioner, enten enkeltvis eller samlet, kan også være et vigtigt informationselement for investorerne.

(27) Markedsaktørerne bør bidrage til forebyggelse af markedsmisbrug og træffe strukturelle forholdsregler, som tager sigte på at forebygge og afsløre kursmanipulerende praksis. Disse forholdsregler kan omfatte bestemmelser om gennemskuelighed i de gennemførte transaktioner, komplet offentliggørelse af kursreguleringsaftaler, et retfærdigt system til sammenstilling af handelsordrer, indførelse af en effektiv ordning til afsløring af atypiske handelsordrer, tilstrækkeligt effektive ordninger til fastsættelse af referencepriser for de finansielle instrumenter og klare regler for udsættelse af transaktionerne.

(28) Dette direktiv skal fortolkes og gennemføres af medlemsstaterne på en måde, der er forenelig med nødvendigheden af bestemmelser, der sikrer en effektiv beskyttelse af de interesser, som tilfalder indehavere af omsættelige værdipapirer, der giver stemmeret i et selskab (eller får det som følge af udnyttelse af rettigheder eller konvertering), når selskabet bliver gjort til genstand for et offentligt overtagelsestilbud eller andre foreslåede ændringer i kontrollen med selskabet. Dette direktiv bør ikke på nogen måde være til hinder for, at en medlemsstat indfører eller kan have forholdsregler, som den anser for nødvendige til disse formål.

(29) Adgang til intern viden om et andet selskab og brug af denne viden i forbindelse med et offentligt købstilbud med det formål at få kontrol over dette selskab eller at foreslå en fusion med dette selskab bør ikke i sig selv betragtes som insiderhandel.

(30) Eftersom erhvervelse og afhændelse af finansielle instrumenter nødvendigvis forudsætter en forudgående beslutning herom fra den person, som foretager den ene eller den anden af disse transaktioner, bør en sådan erhvervelse eller afhændelse ikke i sig selv betragtes som anvendelse af intern viden.

(31) Analyser og vurderinger udarbejdet på grundlag af offentligt tilgængelige oplysninger skal ikke betragtes som intern viden, og transaktioner, der udføres på grundlag af denne type analyser og vurderinger, bør derfor ikke i sig selv betragtes som insiderhandel i henhold til dette direktiv.

(32) Medlemsstaterne og Det Europæiske System af Centralbanker, de nationale centralbanker eller ethvert andet officielt udpeget organ eller enhver person, der handler på deres vegne, bør ikke pålægges begrænsninger med hensyn til penge- eller valutakurspolitikken eller styringen af den offentlige gæld.

(33) Stabilisering af finansielle instrumenter eller handel med egne aktier i tilbagekøbsprogrammer kan af økonomiske årsager være lovlig under visse omstændigheder og bør derfor ikke i sig selv betragtes som markedsmisbrug. Der bør udarbejdes fælles standarder for at skabe praktiske retningslinjer på området.

(34) De voksende finansmarkeder, de hastigt skiftende forhold, de mange nye produkter og den nye udvikling kræver, at dette direktiv anvendes bredt på de pågældende finansielle instrumenter og fremgangsmåder for at sikre fællesskabsfinansmarkedernes integritet.

([1]) EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

(35) Etablering af lige konkurrencevilkår på Fællesskabets finansmarkeder er betinget af en bred geografisk anvendelse af bestemmelser, der er omfattet af dette direktiv. Med hensyn til afledte instrumenter, der ikke er optaget til handel, men falder ind under dette direktivs anvendelsesområde, bør alle medlemsstaterne være kompetente til at pålægge sanktioner for transaktioner, der gennemføres på deres område eller i udlandet, og som vedrører underliggende finansielle instrumenter, der er optaget til handel på et reguleret marked, der er beliggende eller opererer på deres område, eller for hvilke der er indgivet en anmodning om optagelse til handel på et sådant reguleret marked. Alle medlemsstaterne bør også være kompetente til at pålægge sanktioner for transaktioner, der gennemføres på deres område, og som vedrører underliggende finansielle instrumenter, der er optaget til handel på et reguleret marked i en medlemsstat, eller for hvilke der er indgivet en anmodning om optagelse til handel på et sådant marked.

(36) Det kan skabe forvirring blandt økonomiske aktører, hvis medlemsstaterne har mange forskellige kompetente myndigheder med hver sit ansvarsområde. Der bør i hver medlemsstat udpeges én kompetent myndighed, som skal påtage sig i hvert fald det endelige ansvar for tilsynet med overholdelsen af de bestemmelser, der vedtages i henhold til dette direktiv, og for internationalt samarbejde. Denne myndighed bør have en administrativ form, der sikrer, at den er uafhængig af de økonomiske aktører, således at interessekonflikter undgås. Myndigheden bør have passende procedurer for høring i forbindelse med eventuelle ændringer i den nationale lovgivning såsom et rådgivende udvalg bestående af repræsentanter for udstederne, for udbyderne af finansielle tjenesteydelser og for forbrugerne, således at den kan være fuldt ud orienteret om deres synspunkter og bekymringer.

(37) Det vil sikre et effektivt tilsyn, at de kompetente myndigheder i medlemsstaterne får et fælles minimum af stærke hjælpemidler og beføjelser. Virksomheder, der opererer på markedet, og alle økonomiske aktører bør også på deres niveau bidrage til markedets integritet. I denne forbindelse betyder udpegelsen af én kompetent myndighed for markedsmisbrug ikke, at der ikke kan være samarbejdsforbindelser eller ske uddelegering under den kompetente myndigheds ansvar mellem denne myndighed og virksomheder, der opererer på markedet, for at sikre et effektivt tilsyn med overholdelsen af de bestemmelser, der vedtages i henhold til dette direktiv.

(38) For at sikre, at Fællesskabets regler for markedsmisbrug er tilstrækkelige, skal enhver overtrædelse af forbud eller påbud, der udstedes i henhold til dette direktiv, hurtigt og effektivt afsløres og sanktioneres. Med henblik herpå skal sanktionerne være afskrækkende, stå i forhold til omfanget af overtrædelsen og den opnåede gevinst samt håndhæves konsekvent.

(39) Når medlemsstaterne træffer administrative foranstaltninger og sanktioner, bør de holde sig for øje, at det er nødvendigt at sikre en vis homogenitet i de forskellige medlemsstaters bestemmelser.

(40) De voksende grænseoverskridende aktiviteter kræver bedre samarbejde og omfattende regler for udveksling af oplysninger mellem de kompetente nationale myndigheder. Tilrettelæggelsen af tilsynet og efterforskningsbeføjelserne i den enkelte medlemsstat bør ikke hindre samarbejdet mellem de kompetente nationale myndigheder.

(41) De planlagte foranstaltningers mål, nemlig at hindre markedsmisbrug i form af insiderhandel og kursmanipulation, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af deres omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan, jf. proportionalitetsprincippet i traktatens artikel 5. Dette direktiv er begrænset til det minimum, der er nødvendigt for at nå dette mål.

(42) Der kan fra tid til anden være behov for tekniske retningslinjer og gennemførelsesforanstaltninger til dette direktivs bestemmelser af hensyn til den nye udvikling på finansmarkederne. Kommissionen bør derfor have beføjelse til at træffe gennemførelsesforanstaltninger, for så vidt de ikke ændrer de grundlæggende bestemmelser i dette direktiv, og Kommissionen handler i overensstemmelse med direktivets principper, efter høring af Det Europæiske Værdipapirudvalg, der er oprettet ved Kommissionens afgørelse 2001/528/EF [1].

(43) Under udøvelsen af de i dette direktiv omhandlede gennemførelsesbeføjelser bør Kommissionen tage hensyn til følgende:

— behovet for at sikre tillid til de finansielle markeder blandt investorer ved at fremme gennemskueligheden på disse markeder

— behovet for at give investorerne en bred vifte af konkurrerende investeringsmuligheder og et oplysnings- og beskyttelsesniveau, som er tilpasset deres forhold

— behovet for at sikre, at de regeludstedende myndigheder håndhæver reglerne ensartet, især hvad angår bekæmpelsen af økonomisk kriminalitet

— behovet for stor gennemskuelighed og omfattende høring af alle markedsdeltagere samt Europa-Parlamentet og Rådet

— behovet for at fremme innovation på finansmarkederne af hensyn til deres dynamik og effektivitet

[1] EFT L 191 af 13.7.2001, s. 45.

— behovet for gennem en tæt og aktiv overvågning af finansiel innovation at sikre markedsintegritet

— betydningen af at begrænse kapitalomkostninger og lette adgangen til kapital

— behovet for at opretholde balancen mellem omkostninger og fordele for alle markedsdeltagere (herunder små og mellemstore virksomheder samt mindre investorer) i alle gennemførelsesforanstaltninger

— behovet for at fremme EU-finansmarkedernes internationale konkurrenceevne, uden at dette går ud over en hårdt tiltrængt forøgelse af det internationale samarbejde

— behovet for at skabe lige konkurrencevilkår for alle markedsdeltagere ved at udarbejde EU-dækkende bestemmelser, hver gang det er relevant

— behovet for at respektere forskellene mellem de nationale markeder, såfremt de ikke i urimelig grad kolliderer med sammenhængen i det indre marked

— behovet for at sikre sammenhæng med anden EU-lovgivning på dette område, da uoverensstemmende oplysninger og manglende gennemskuelighed kan risikere at skade markedernes funktion og frem for alt forbrugere og små investorer.

(44) Dette direktiv overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, som navnlig er nedfældet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 11, og den europæiske menneskerettighedskonventions artikel 10. Dette direktiv er i den forbindelse på ingen måde til hinder for, at medlemsstaterne anvender deres forfatningsmæssige bestemmelser vedrørende pressefrihed og mediernes ytringsfrihed —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I dette direktiv forstås ved:

1) »Intern viden«: specifik viden, som ikke er blevet offentliggjort, som direkte eller indirekte vedrører en eller flere udstedere af finansielle instrumenter eller et eller flere finansielle instrumenter, og som, hvis den blev offentliggjort, mærkbart ville kunne påvirke kursen på disse finansielle instrumenter eller på de afledte finansielle instrumenter.

I forbindelse med råvarederivater er »intern viden« viden, som ikke er blevet offentliggjort, men som direkte eller indirekte vedrører et eller flere sådanne derivater, og som brugere af markeder, hvor sådanne derivater handles, ville forvente at modtage i overensstemmelse med accepteret markedspraksis for disse markeder.

2) »Kursmanipulation«:

a) transaktioner eller handelsordrer,

— der giver eller kan give urigtige eller vildledende signaler om udbuddet af, efterspørgslen efter eller kursen på finansielle instrumenter, eller

— hvorved en person eller flere personer i fællesskab sikrer, at kursen på et eller flere finansielle instrumenter ligger på et unormalt eller kunstigt niveau

medmindre den, der har indgået i transaktionerne eller har afgivet handelsordrerne, godtgør, at begrundelsen for at indgå i sådanne transaktioner eller ordrer er legitim, og at disse transaktioner eller handelsordrer er i overensstemmelse med accepteret markedspraksis på det pågældende regulerede marked

b) transaktioner eller handelsordrer, hvorved der benyttes fingerede planer eller alle andre former for bedrag eller påfund

c) udbredelse af oplysninger gennem medierne, herunder internettet, eller ved andre metoder, der giver eller kan give urigtige eller vildledende signaler om finansielle instrumenter, herunder spredning af rygter og urigtige eller vildledende nyheder, når den person, der har spredt dem, vidste eller burde have vidst, at oplysningerne var urigtige eller vildledende. Når det er journalister, der som led i deres erhvervsmæssige aktivitet udbreder sådanne oplysninger, skal forholdet med forbehold af artikel 11 vurderes under hensyn til de regler, der gælder for deres erhverv, medmindre disse personer direkte eller indirekte drager fordel eller får udbytte af udbredelsen af de pågældende oplysninger.

Nedenstående eksempler tager udgangspunkt i basisdefinitionen i litra a), b) og c) ovenfor:

— adfærd, hvorved en person eller flere personer i fællesskab opnår en dominerende stilling over udbuddet af eller efterspørgslen efter et finansielt instrument med den virkning, at købs- og salgskurser påvirkes direkte eller indirekte, eller der anvendes andre urimelige vilkår for transaktionen

— køb eller salg af finansielle instrumenter ved markedets lukketid med den virkning, at personer, der handler på grundlag af slutkurserne, vildledes

— udnyttelse af lejlighedsvis eller regelmæssig adgang til de traditionelle eller elektroniske medier ved at udsende en meningstilkendegivelse om et finansielt instrument (eller indirekte om udstederen heraf) — efter på forhånd at have erhvervet sig dele af det pågældende finansielle instrument — og ved senere at drage fordel af den måde, hvorpå de tilkendegivne holdninger påvirker kursen på instrumentet, uden samtidig at have afsløret interessekonflikten over for offentligheden på en korrekt og effektiv måde.

Definitionerne på kursmanipulation tilpasses for at sikre, at nye adfærdsmønstre, der i praksis indebærer kursmanipulation, omfattes.

3) »Finansielt instrument«:

— værdipapirer som defineret i Rådets direktiv 93/22/EØF af 10. maj 1993 om investeringsservice i forbindelse med værdipapirer ([1])

— andele i institutter for kollektiv investering

— pengemarkedsinstrumenter

— finansielle futures, herunder tilsvarende instrumenter, der afregnes kontant

— fremtidige renteaftaler

— rente-, valuta- og aktieswaps

— optioner på erhvervelse eller afhændelse af et instrument, der falder ind under disse kategorier, herunder tilsvarende instrumenter, der afregnes kontant. I denne kategori indgår især valuta- og renteoptioner

— råvarederivater

— ethvert andet instrument der er eller vil blive optaget til handel på et reguleret marked i en medlemsstat, eller for hvilke der er indgivet en anmodning om optagelse til handel i en medlemsstat.

4) »Reguleret marked«: et marked som defineret i artikel 1, nr. 13, i direktiv 93/22/EØF.

5) »Accepteret markedspraksis«: praksis, som med rimelighed kan forventes på et eller flere finansielle markeder, og som er accepteret af den kompetente myndighed i overensstemmelse med retningslinjerne vedtaget af Kommissionen efter proceduren i artikel 17, stk. 2.

6) »Person«: enhver fysisk eller juridisk person.

7) »Kompetent myndighed«: den kompetente myndighed, der er udpeget i henhold til artikel 11.

Kommissionen vedtager efter proceduren i artikel 17, stk. 2, gennemførelsesforanstaltninger til nr. 1, 2 og 3 i denne artikel, for at der kan tages hensyn til den tekniske udvikling på finansmarkederne og for at sikre en ensartet anvendelse af dette direktiv i Fællesskabet.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne forbyder personer som nævnt i andet afsnit, der er i besiddelse af intern viden, at benytte denne viden ved direkte eller indirekte, for egen eller tredjemands regning, at erhverve eller afhænde eller forsøge at erhverve eller afhænde finansielle instrumenter, som denne viden vedrører.

Første afsnit gælder alle personer, som er i besiddelse af den pågældende viden ved:

a) at de er medlemmer af det udstedende selskabs administrations-, ledelses- eller tilsynsorganer, eller

b) at de har kapitalinteresser i det udstedende selskab

c) at de har adgang til denne viden i kraft af deres beskæftigelse, erhverv eller funktioner, eller

d) at de er kommet i besiddelse af den pågældende viden ved strafbare handlinger.

2. Når en person som omhandlet i stk. 1 er en juridisk person, gælder det i samme stykke omhandlede forbud også de fysiske personer, der medvirker ved afgørelsen om at gennemføre transaktionen på den pågældende juridiske persons vegne.

3. Denne artikel finder ikke anvendelse på transaktioner, der gennemføres for at opfylde en forpligtelse til at erhverve eller afhænde finansielle instrumenter, når denne forpligtelse er blevet bindende og er baseret på en aftale, der er indgået, før der er opnået intern viden.

Artikel 3

Medlemsstaterne forbyder personer, der er omfattet af forbuddet i artikel 2,

a) at meddele intern viden til andre, medmindre det sker som et normalt led i udøvelsen af deres beskæftigelse, erhverv eller funktioner

b) på grundlag af intern viden at opfordre eller overtale andre til at erhverve eller afhænde finansielle instrumenter, som denne viden vedrører.

([1]) EFT L 141 af 11.6.1993, s. 27. Senest ændret ved direktiv 2000/64/EF (EFT L 290 af 17.11.2000, s. 27).

Artikel 4

Medlemsstaterne skal sikre, at artikel 2 og 3 også gælder for alle andre end de i disse artikler omhandlede personer, der er i besiddelse af intern viden, og som ved eller burde have vidst, at der er tale om intern viden.

Artikel 5

Medlemsstaterne forbyder enhver at foretage kursmanipulation.

Artikel 6

1. Medlemsstaterne sikrer, at udstedere af finansielle instrumenter hurtigst muligt offentliggør intern viden, der direkte vedrører disse udstedere.

Uden at det berører eventuelle foranstaltninger til overholdelse af bestemmelserne i ovenstående afsnit, påser medlemsstaterne, at udstederne i et passende tidsrum lader al intern viden, som de er forpligtet til at offentliggøre, figurere på deres websted.

2. En udsteder kan på eget ansvar udsætte offentliggørelsen af intern viden, jf. stk. 1, for ikke at skade sine berettigede interesser, forudsat at dette ikke vil kunne vildlede offentligheden, og at udstederen kan sikre, at denne viden behandles fortroligt. Medlemsstaterne kan kræve, at en udsteder øjeblikkelig skal underrette den kompetente myndighed om sin beslutning om at udsætte offentliggørelsen af intern viden.

3. Medlemsstaterne kræver, at intern viden, som en udsteder eller en person, der handler på dennes vegne eller for dennes regning, meddeler tredjemand som et normalt led i udøvelsen af sin beskæftigelse, sit erhverv eller sine funktioner, som omhandlet i artikel 3, litra a), skal offentliggøres i sin helhed samtidig med, at den meddeles tredjemand, når dette sker bevidst, og hurtigt derefter, når det sker ubevidst.

Første afsnit finder ikke anvendelse, hvis den person, der modtager den interne viden, er pålagt tavshedspligt, uanset om denne pligt er fastsat ved lov, administrative bestemmelser, vedtægter eller en kontrakt.

Medlemsstaterne kræver, at udstedere og personer, der handler på deres vegne eller for deres regning, udarbejder en liste over de personer, der arbejder for dem, såvel kontraktansatte som personer med andre ansættelsesforhold, og som har adgang til intern viden. Udstedere og personer, der handler på deres vegne eller for deres regning, ajourfører løbende denne liste og sender den til den kompetente myndighed på anmodning.

4. Personer med overordnet ansvar i et selskab, der udsteder finansielle instrumenter, og eventuelle personer, der er tæt knyttet til førstnævnte, skal som et minimum underrette den kompetente myndighed om transaktioner, som de udfører for egen regning, og som vedrører finansielle instrumenter fra den pågældende udsteder, eller om afledte eller andre finansielle instrumenter, som er forbundet hermed. Medlemsstaterne påser, at offentligheden hurtigst muligt får let adgang til disse oplysninger enten enkeltvis eller samlet.

5. Medlemsstaterne sørger for, at der findes hensigtsmæssige regler til at sikre, at personer, der til distributionskanaler eller offentligheden udarbejder eller udbreder analyser vedrørende finansielle instrumenter eller udstedere af finansielle instrumenter eller udarbejder eller udbreder andre oplysninger med anbefalinger eller forslag vedrørende en investeringsstrategi udviser rimelig omhu for at sikre, at oplysningerne fremsættes korrekt, og for at deres interesser eller interessekonflikter afsløres i forbindelse med de finansielle instrumenter, som oplysningerne vedrører. Kommissionen underrettes om denne regulering.

6. Medlemsstaterne sikrer, at markedsaktørerne træffer strukturelle forholdsregler, som tager sigte på at forebygge og afsløre kursmanipulation.

7. For at sikre overholdelsen af stk. 1-4 kan den kompetente myndighed træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på korrekt oplysning af offentligheden.

8. Offentlige institutioner, der udsender statistikker, som kan have en mærkbar indvirkning på finansielle markeder, udsender dem på en fair og gennemsigtig måde.

9. Medlemsstaterne kræver, at personer, der som led i deres erhverv gennemfører transaktioner med finansielle instrumenter, straks underretter den kompetente myndighed, hvis den pågældende person med rimelighed kan antage, at disse transaktioner udgør insiderhandel eller kursmanipulation.

10. For at tage højde for den tekniske udvikling på de finansielle markeder og sikre ensartet anvendelse af dette direktiv vedtager Kommissionen efter den i artikel 17, stk. 2, omhandlede procedure gennemførelsesforanstaltninger vedrørende:

— de tekniske betingelser for offentliggørelse af intern viden, som omhandlet i stk. 1 og 3

— de tekniske betingelser for at udsætte offentliggørelsen af intern viden, jf. stk. 2

— de tekniske betingelser for fremme af en fælles strategi ved gennemførelsen af stk. 2, andet punktum

— de vilkår, hvorunder udstedere eller personer, der handler på deres vegne, udarbejder og løbende ajourfører en liste over de personer, der arbejder for dem og har adgang til intern viden, jf. stk. 3

— de personkategorier og de egenskaber ved en transaktion, herunder dens størrelse, som udløser forpligtelsen til at afgive erklæring, jf. stk. 4, samt de tekniske vilkår, der gælder for erklæringen til den kompetente myndighed

— de tekniske betingelser for de forskellige personkategorier, der er omhandlet i stk. 5, for en korrekt fremlæggelse af analyser og andre oplysninger med anbefalinger vedrørende en investeringsstrategi og for afsløring af særlige interesser eller interessekonflikter, som omhandlet i stk. 5

— de tekniske betingelser for, hvornår de personer, der er nævnt i stk. 9, skal underrette den kompetente myndighed.

Artikel 7

Dette direktiv finder ikke anvendelse på transaktioner, der som led i penge- eller valutakurspolitikken eller styringen af den offentlige gæld gennemføres af en medlemsstat, Det Europæiske System af Centralbanker, en national centralbank eller ethvert andet officielt udpeget organ eller af enhver person, der handler på deres vegne. Medlemsstaterne kan lade denne undtagelse omfatte deres delstater eller tilsvarende lokale administrative enheder, når det gælder styringen af deres offentlige gæld.

Artikel 8

Forbuddene i dette direktiv gælder ikke for handel med egne aktier i tilbagekøbsprogrammer eller for stabilisering af et finansielt instrument, forudsat at sådanne transaktioner gennemføres i overensstemmelse med gennemførelsesforanstaltninger, der er vedtaget efter den i artikel 17, stk. 2, omhandlede procedure.

Artikel 9

Dette direktiv finder anvendelse på ethvert finansielt instrument, der er optaget til handel på et reguleret marked i mindst en medlemsstat, eller for hvilket der er indgivet en anmodning om optagelse til handel, uanset om transaktionen i praksis finder sted på dette marked eller ej.

Artikel 2, 3 og 4 finder også anvendelse på ethvert finansielt instrument, som ikke er optaget til handel på et reguleret marked i en medlemsstat, men hvis værdi afhænger af et finansielt instrument som omhandlet i stk. 1.

Artikel 6, stk. 1-3, finder ikke anvendelse på udstedere, der ikke har anmodet om eller fået godkendt en optagelse af deres finansielle instrumenter til handel på et reguleret marked i en medlemsstat.

Artikel 10

Hver medlemsstat anvender de forbud og påbud, der er omhandlet i dette direktiv, på

a) transaktioner, der gennemføres på dens område eller i udlandet vedrørende finansielle instrumenter, der er optaget til handel på et reguleret marked, der er beliggende eller opererer på dens område, eller for hvilke der er indgivet en anmodning om optagelse til handel på et sådant marked

b) transaktioner, der gennemføres på dens område vedrørende finansielle instrumenter, der er optaget til handel på et reguleret marked i en medlemsstat, eller for hvilke der er indgivet anmodning om optagelse til handel på et sådant marked.

Artikel 11

Uden at det påvirker retsmyndighedernes kompetence, udpeger hver medlemsstat en enkelt administrativ myndighed med kompetence til at sikre anvendelsen af bestemmelser vedtaget i medfør af dette direktiv.

Medlemsstaterne udarbejder effektive ordninger og procedurer til høring af markedsdeltagerne vedrørende eventuelle ændringer af den nationale lovgivning. Disse ordninger kan omfatte rådgivende udvalg under den kompetente myndighed, hvis sammensætning i videst muligt omfang bør afspejle markedsdeltagernes diversitet, hvad enten der er tale om udstedere, udbydere af finansielle tjenester eller forbrugere.

Artikel 12

1. Den kompetente myndighed tillægges alle de nødvendige tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser, for at den kan udøve sine funktioner. Den udøver disse beføjelser:

a) direkte, eller

b) i samarbejde med andre myndigheder eller med markedsvirksomheder, eller

c) under den kompetente myndigheds ansvar ved uddelegering til sådanne myndigheder eller til markedsvirksomheder, eller

d) ved begæring til de kompetente retslige myndigheder.

2. Med forbehold af artikel 6, stk. 7, udøves de i denne artikels stk. 1 omhandlede beføjelser i henhold til national ret og omfatter mindst retten til

a) at få adgang til ethvert dokument i enhver form og at modtage en kopi deraf

b) at indhente oplysninger hos en hvilken som helst person, herunder dem, der senere er involveret i afgivelsen af ordrer eller udførelse af de pågældende operationer, og deres principaler, og eventuelt indkalde dem til høring

c) at gennemføre kontrolundersøgelser på stedet

d) at kræve oplysninger om foreliggende telefonsamtaler og foreliggende datatrafik

e) at kræve ophør med en praksis, der strider mod de bestemmelser, der er fastsat i henhold til dette direktiv

f) at suspendere handelen med de pågældende finansielle instrumenter

g) at kræve fastfrysning og/eller beslaglæggelse af aktiver

h) at kræve nedlagt midlertidigt forbud mod erhvervsvirksomhed.

3. Denne artikel berører ikke de nationale retsregler om tavshedspligt.

Artikel 13

Tavshedspligten gælder for alle personer, der arbejder eller har arbejdet for den kompetente myndighed, eller for enhver myndighed eller virksomhed, der opererer på markedet, og som den kompetente myndigheder har uddelegeret sine beføjelser til, herunder revisorer og eksperter, der har modtaget instrukser fra den kompetente myndighed. Oplysninger, der er omfattet af tavshedspligt, må ikke videregives til nogen anden person eller myndighed, medmindre der er lovhjemmel derfor.

Artikel 14

1. Med forbehold af medlemsstaternes ret til at pålægge strafferetlige sanktioner sikrer medlemsstaterne i henhold til national ret, at der kan træffes passende administrative foranstaltninger eller pålægges administrative sanktioner over for de ansvarlige personer i de tilfælde, hvor de bestemmelser, der er vedtaget i henhold til dette direktiv, ikke er blevet overholdt. Medlemsstaterne sikrer, at disse foranstaltninger er effektive, rimelige og præventive.

2. Efter proceduren i artikel 17, stk. 2, udarbejder Kommissionen en informerende fortegnelse om de i stk. 1 omhandlede administrative foranstaltninger og sanktioner.

3. Medlemsstaterne vedtager de sanktioner, der skal iværksættes i tilfælde af manglende samarbejde ved en undersøgelse i henhold til artikel 12.

4. Medlemsstaterne fastsætter, at den kompetente myndighed kan meddele offentligheden, hvilke foranstaltninger eller sanktioner der vil blive pålagt for overtrædelse af bestemmelser vedtaget i henhold til dette direktiv, medmindre det er til alvorlig fare for finansmarkederne eller vil forvolde de involverede parter uforholdsmæssig stor skade.

Artikel 15

Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheders afgørelser kan indbringes for domstolene.

Artikel 16

1. De kompetente myndigheder samarbejder med hinanden på grundlag af deres beføjelser i henhold til dette direktiv eller national lovgivning, når det er nødvendigt for, at de kan udøve deres funktioner. De kompetente myndigheder bistår de øvrige medlemsstaters kompetente myndigheder. De skal især udveksle oplysninger og samarbejde om undersøgelser.

2. Efter anmodning giver de kompetente myndigheder omgående alle oplysninger, der kræves til det i stk. 1 omhandlede formål. I påkommende tilfælde træffer de kompetente myndigheder, der modtager en anmodning, omgående de nødvendige foranstaltninger for at indhente de ønskede oplysninger. Hvis den kompetente myndighed, der anmodes om oplysninger, ikke er i stand til at meddele dem omgående, begrunder den det over for den myndighed, der har anmodet om dem. Sådanne oplysninger er omfattet af den tavshedspligt, som påhviler ansatte eller tidligere ansatte hos de kompetente myndigheder, der modtager oplysningerne.

De kompetente myndigheder kan nægte at efterkomme en anmodning om oplysninger:

— når meddelelse af disse oplysninger kan bringe den pågældende medlemsstats suverænitet, sikkerhed eller grundlæggende retsprincipper i fare, eller

— når der allerede er indledt retsforfølgning med hensyn til de samme forhold og mod de samme personer ved denne medlemsstats myndigheder, eller

— når disse personer allerede har fået endelig dom for de samme forhold i denne medlemsstat.

I dette tilfælde giver de den kompetente myndighed, der har anmodet om oplysningerne, meddelelse herom, og giver så detaljerede oplysninger som muligt om denne retsforfølgning eller dom.

Uden at det berører bestemmelserne i traktatens artikel 226, kan en kompetent myndighed, hvis anmodning om oplysninger ikke efterkommes inden for en rimelig frist, eller hvis anmodning om oplysninger afvises, indbringe den manglende efterkommelse for Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg, hvor sagen vil blive drøftet med henblik på at nå frem til en hurtig og effektiv løsning.

De kompetente myndigheder, der modtager oplysninger i henhold til stk. 1, kan, uden at det påvirker deres forpligtelser i strafferetssager, kun anvende oplysningerne i forbindelse med udøvelsen af deres funktioner inden for dette direktivs anvendelsesområde og i forbindelse med administrative eller retlige procedurer, der specielt er knyttet til udøvelsen af disse funktioner. Den myndighed, der modtager oplysningerne, kan dog anvende dem til andre formål eller videregive dem til andre staters kompetente myndigheder, hvis den myndighed, der har meddelt oplysningerne, giver sit samtykke.

3. Når en kompetent myndighed er overbevist om, at handlinger i strid med dette direktiv gennemføres eller er blevet gennemført på en anden medlemsstats område, eller at handlinger påvirker finansielle instrumenter, der handles på et reguleret marked i en anden medlemsstat, giver den så nøjagtigt som muligt den anden medlemsstats kompetente myndighed meddelelse derom. Sidstnævnte myndighed træffer de nødvendige foranstaltninger. Den underretter den myndighed, der har givet meddelelsen, om resultatet og så vidt muligt om vigtige forhold i sagens videre forløb. Dette stykke berører ikke beføjelserne for den kompetente myndighed, som har fremsendt oplysningerne. De kompetente myndigheder i de forskellige medlemsstater, jf. artikel 10, skal høre hinanden om den foreslåede opfølgning af deres konstateringer.

4. En medlemsstats kompetente myndighed kan anmode om, at en anden medlemsstats kompetente myndighed foretager en undersøgelse på sidstnævnte medlemsstats område.

Den kan desuden anmode om tilladelse til at lade nogle af sine medarbejdere bistå den anden kompetente myndigheds medarbejdere ved undersøgelsen.

Det er dog den medlemsstat, på hvis område undersøgelsen gennemføres, der har ansvaret for den overordnede kontrol med hele undersøgelsen.

De kompetente myndigheder kan nægte at efterkomme en anmodning om gennemførelse af en undersøgelse, som omhandlet i første afsnit, eller en anmodning om, at deres medarbejdere bistås af medarbejderne fra en anden medlemsstats kompetente myndigheder, som omhandlet i andet afsnit, hvis en sådan undersøgelse kan bringe den pågældende medlemsstats suverænitet, sikkerhed eller grundlæggende retsprincipper i fare, eller når der allerede er indledt retsforfølgning med hensyn til de samme forhold og mod de samme personer ved denne stats myndigheder, eller når disse personer allerede har fået endelig dom for de samme forhold i denne stat. I dette tilfælde giver de den kompetente myndighed, der har anmodet om gennemførelsen af undersøgelsen, meddelelse herom, og giver så detaljerede oplysninger som muligt om denne retsforfølgning eller dom.

En kompetent myndighed, hvis anmodning om at indlede en undersøgelse eller om tilladelse til, at dens embedsmænd kan ledsage den udenlandske myndigheds embedsmænd, ikke efterkommes inden for en rimelig frist, kan, uden at det berører bestemmelserne i traktatens artikel 226, indbringe den manglende efterkommelse for Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg, hvor sagen vil blive drøftet med henblik på at nå frem til en hurtig og effektiv løsning.

5. Efter den i artikel 17, stk. 2, omhandlede procedure vedtager Kommissionen gennemførelsesforanstaltninger vedrørende procedurerne for udveksling af oplysninger og grænseoverskridende kontrolundersøgelser, som omhandlet i denne artikel.

Artikel 17

1. Kommissionen bistås af Det Europæiske Værdipapirudvalg, der er oprettet ved Kommissionens afgørelse 2001/528/EF (i det følgende benævnt »udvalget«).

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8, for så vidt de gennemførelsesforanstaltninger, der træffes efter denne procedure, ikke ændrer de grundlæggende bestemmelser i dette direktiv.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

4. Medmindre andet er fastsat i de gennemførelsesbestemmelser, der allerede er vedtaget, ophører anvendelsen af dette direktivs bestemmelser om vedtagelse af tekniske bestemmelser og afgørelser efter proceduren i stk. 2, fire år efter direktivets ikrafttræden. Europa-Parlamentet og Rådet kan på forslag af Kommissionen forny disse bestemmelser efter proceduren i traktatens artikel 251 og tager dem med henblik herpå op til revision inden udløbet af ovennævnte tidsrum.

Artikel 18

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden . . . (*). De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 19

Artikel 11 berører ikke en medlemsstats mulighed for at lave særskilte lovmæssige og administrative ordninger for oversøiske europæiske territorier, hvis udenrigsforbindelser medlemsstaten er ansvarlig for.

Artikel 20

Direktiv 89/592/EØF og artikel 68, stk. 1, og artikel 81, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/34/EF af 28. maj 2001 vedrørende betingelserne for værdipapirers optagelse til officiel notering på en fondsbørs samt oplysninger, der skal offentliggøres om disse værdipapirer ([1]) bortfalder med virkning fra dette direktivs ikrafttræden.

Artikel 21

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 22

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. juli 2002.

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
Formand	*Formand*

(*) Atten måneder efter dette direktivs ikrafttræden.

([1]) EFT L 184 af 6.7.2001, s. 1.

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

Den 30. maj 2001 forelagde Kommissionen et forslag til direktiv om insiderhandel og kursmanipulation ([1]), der skal træde i stedet for det nuværende direktiv 89/592/EØF om insiderhandel og udvide det til også at omfatte kursmanipulation.

Den Europæiske Centralbank afgav udtalelse den 22. november 2001 ([2]). Europa-Parlamentet afgav udtalelse den 14. marts 2002, og Det Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelse den 17. januar 2002 ([3]). Regionsudvalget besluttede ikke at afgive udtalelse.

Den 19. juli 2002 vedtog Rådet sin fælles holdning i henhold til traktatens artikel 251.

II. FORMÅL

Direktivets hovedformål er at sikre de europæiske finansmarkeders integritet og forbedre investorernes tillid til disse markeder ved at etablere lige konkurrencevilkår for alle økonomiske aktører i medlemsstaterne i bekæmpelsen af markedsmisbrug.

Direktivet indfører EF-retsregler for forebyggelse, afsløring og undersøgelse af markedsmisbrug og pålæggelse af sanktioner, der omfatter såvel insiderhandel som kursmanipulation, for at skabe sikkerhed hos markedsdeltagerne med hensyn til begreber og retshåndhævelse.

III. ANALYSE AF DEN FÆLLES HOLDNING

Den fælles holdning følger stort set tilgangen i Kommissionens forslag som ændret af Europa-Parlamentet og adskiller sig kun på nogle få punkter. Af de 77 ændringer, Europa-Parlamentet foreslog, er 60 fuldt ud indarbejdet i den fælles holdning, for en stor dels vedkommende ordret, og ti ændringer er delvist indarbejdet.

Teksten til den fælles holdning, og den måde, som Europa-Parlamentets ændringer er indarbejdet på, analyseres nedenfor.

a) **Præambel**

Præamblen er blevet tilpasset for at tage hensyn til ændringerne i direktivets dispositive del, som forklares nedenfor, og som fuldt ud indarbejder *ændring 1, 3, 77, 78, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 17 og 18*.

Ændring 2 (betragtning 9) er delvis indarbejdet i den fælles holdning. Rådet finder, at en henvisning til eventuelle fremtidige drøftelser mellem europæiske institutioner ikke hører hjemme i den retsakt, og har derfor ikke medtaget sidste punktum i ændring 2. *Ændring 11* (betragtning 36) er blevet indarbejdet, idet den er tilpasset affattelsen af artikel 11, som den henviser til.

b) **Artikel 1 — definitioner**

Artikel 1, nr. 1, indarbejder hovedparten af *ændring 19*. Udtrykket »accepteret markedspraksis«, der er defineret i nr. 5, anvendes i stedet for udtrykket »accepteret praksis«. Definitionen af intern viden i artikel 1, nr. 1, udelukker ikke udtrykkeligt »front running« fra definitionens anvendelsesområde, da Rådet finder, at »front running« i nogle tilfælde ikke udgør markedsmisbrug. I stedet angiver betragtning 19, at medlemsstaterne bør løse problemet med »front running«, herunder »front running« i forbindelse med råvarederivater, når der er tale om markedsmisbrug efter definitionerne i dette direktiv.

([1]) EFT C 240 E af 28.8.2001, s. 265.

([2]) EFT C 24 af 26.1.2002, s. 8.

([3]) EFT C 80 af 3.4.2002, s. 61.

Ændring 20 og 21 er ikke indarbejdet i den fælles holdning, da Rådet finder, at definitionen af »præcis information« og »offentliggjort information« kan indskrænke tekstens anvendelsesområde unødvendigt. Da artikel 1, nr. 1, er omfattet af udvalgsproceduren, kan enhver nødvendig præcisering af definitionen af »intern viden« foretages ved hjælp af de gennemførelsesforanstaltninger, der skal vedtages af Kommissionen.

Artikel 1, nr. 2, indarbejder delvis *ændring 79/Rev*. Som i ændring 79/Rev. er nr. 2 i den fælles holdning affattes således, at generelle definitioner af kursmanipulation er anført først efterfulgt af præcise eksempler på, hvad der især udgør kursmanipulation. For at forhindre at direktivet forbyder accepteret markedspraksis ved at definere den for restriktivt, indfører nr. 2, litra a), et element af fleksibilitet: når en person indgår i transaktioner eller udsteder handelsordrer, som normalt udgør kursmanipulation, kan denne person godtgøre, at begrundelsen for at indgå i sådanne transaktioner eller ordrer er legitim, og at disse transaktioner eller handelsordrer er i overensstemmelse med accepteret markedspraksis på det pågældende regulerede marked. I så tilfælde udgør transaktioner eller ordrer ikke kursmanipulation. Dette element af fleksibilitet finder ikke anvendelse på transaktioner eller ordrer, hvor der bruges fingerede planer eller andre former for bedrag, jf. nr. 2, litra b), da sådanne fingerede planer eller bedrag aldrig ville være i overensstemmelse med accepteret markedsprasis.

Affattelsen af artikel 1, nr. 2, litra c), er en anelse mere generel end affattelsen af ændring 79/Rev., idet den fastsætter, at de urigtige eller vildledende signaler, der henvises til, bør vedrøre finansielle instrumenter og ikke særlige aspekter heraf. I den fælles holdning kræves det ikke, at den, der udbreder oplysninger, eller de personer der får oplysninger, drager fordel eller får udbytte af udbredelsen af vildledende oplysninger. Rådet finder, at en sådan bestemmelse kunne undtage klare eksempler på kursmanipulation fra direktivets anvendelsesområde, f.eks. hvis »manipulatoren« af en eller anden grund ikke får det forventede udbytte af en vedholdende vildledende information. For ikke at ramme journalister og pressefriheden, indfører den fælles holdning en særlig bestemmelser, hvorefter det forhold at journalister som led i deres erhvervsmæssige aktivitet udbreder oplysninger, der giver eller kan give urigtige eller vildledende signaler om finansielle instrumenter, skal vurderes under hensyn til de regler, der gælder for deres erhverv, medmindre de involverede journalister direkte eller indirekte drager fordel eller får udbytte af udbredelsen af de pågældende oplysninger. Hvis dette er tilfældet finder direktivets normale regler anvendelse.

Som en konsekvens af indarbejdelsen af ændring 79/Rev., omfatter den fælles holdning også *ændring 74*, hvorefter bilagets afsnit B udgår, som var indeholdt i Kommissionens forslag.

Artikel 1, nr. 3, indarbejder *ændring 23*, og følgelig omfatter den fælles holdning også *ændring 73*, hvorefter bilagets afsnit A udgår, som var indeholdt i Kommissionens forslag.

Artikel 1, nr. 5, indarbejder *ændring 81* i en lettere ændret form. Den eneste forskel mellem ændringen og den fælles holdning er, at ordet »accepteret« er valgt som et mere præcist udtryk, og at »med rimelighed kan forventes« er anvendt i stedet for »almindelig« for at tage hensyn til tilfælde, hvor en praksis henviser til et nyt instrument og derfor ikke er almindelig endnu.

Artikel 1, nr. 6 og 7 indarbejder henholdsvis *ændring 24 og 25*.

Sidste punktum i artikel 1 indarbejder *ændring 86* og udvider udvalgsproceduren til også at omfatte gennemførelsesforanstaltninger for definitionen af udbredelse af urigtige eller vildledende oplysninger i nr. 2, litra c).

c) **Artikel 2-5 — forbud mod insiderhandel og kursmanipulation**

Artikel 2 indarbejder *ændring 27, 28 og 29*. Rådet er ikke tilbøjelig til at medtage en bestemmelse, der udtrykkeligt omhandler offentlige købstilbud og ikke medtager fusion. Imidlertid fremgår det klart af betragtning 28, at adgang til intern viden om et andet selskab og brug af denne viden i forbindelse med et offentligt købstilbud med det formål at få kontrol over dette selskab eller at foreslå fusion med dette selskab ikke i sig selv bør betragtes som insiderhandel. Så selv om den fælles holdning tager hensyn til de betænkeligheder, der udtrykkes i *ændring 30*, er denne ændring ikke som sådan indarbejdet i den fælles holdning.

Artikel 3 og 4 indarbejder henholdvis *ændring 31 og 32*.

Artikel 5 indarbejder *ændring 33 og 34*.

d) **Artikel 6 — offentliggørelse**

Artikel 6 er affattet med henblik på at gøre ordlyden præcis og sammenhængende og adskiller sig i mindre grad fra affattelsen i Kommissionens forslag, som Europa-Parlamentets ændringer bygger på. Rækkefølgen af stk. 2 og stk. 3 er byttet om, og alle bestemmelser om gennemførelsesforanstaltninger, der skal vedtages af Kommissionen, findes i stk. 10. Stk. 10 indarbejder således *ændring 39* om gennemførelsesforanstaltninger for udarbejdelsen af listen over personer, der har intern viden.

Artikel 6, stk. 1, indarbejder fuldt ud *ændring 36*. Størstedelen af *ændring 35* er indarbejdet, men henvisningen til artikel 1, nr. 1, litra c), er ikke taget med, da ændring 21 om den bestemmelse ikke er medtaget i den fælles holdning.

Artikel 6, stk. 2, medtager en mulighed for medlemsstaterne til at kræve, at en udsteder øjeblikkelig skal underrette den kompetente myndighed om en beslutning om at udsætte offentliggørelsen af intern viden, der ikke var med i Kommissionens forslag. Rådet finder, at det ville være forkert at forpligte medlemsstaterne til at kræve oplysning om forsinkelsen, især da dette kunne resultere i en vis grad af ansvar for den kompetente myndighed derved, at en sådan forudgående oplysning kunne opfattes som en stiltiende godkendelse af udsættelsen af offentliggørelsen, hvis myndighederne ikke handler. *Ændring 41* er således delvist blevet medtaget.

Artikel 6, stk. 3 (artikel 6, stk. 2, i Kommissionens forslag), indarbejder *ændring 37* og også *ændring 38*, idet artikel 6, stk. 2, litra b), i Kommissionens forslag om kreditvurderinger udgår.

Artikel 6, stk. 4, indarbejder ånden i *ændring 40* med nogle ændringer af affattelsen. Der er fundet en anden balance mellem behovet for at holde offentligheden underrettet og behovet for at sikre retten til privatlivets fred for personer med overordnet ansvar og personer knyttet til dem. På den ene side er ordene »som et minimum« indsat for at gøre det klart, at underretningskravet kan få et bredere anvendelsesområde end fastlagt i direktivet. På den anden side henviser den fælles holdning kun til finansielle instrumenter og afledte og andre finansielle instrumenter, som er forbundet hermed, da Rådet finder det unødvendigt at udvide underretningskravet til gældsinstrumenter, hvor prisen normalt er mindre flygtig eller følsom over for sådanne oplysninger. Endelig vil det være muligt for medlemsstaterne at sikre samlet offentliggørelse for at beskytte retten til privatlivets fred for de personer, der er involveret. Sidste del af ændring 40 om gennemførelsesforanstaltninger er blevet indarbejdet i stk. 10.

Artikel 6, stk. 5, indarbejder *ændring 85*.

Artikel 6, stk. 6, indarbejder *ændring 80*. Første punktum af ændring 80 er medtaget i en mere præcis affattelse. Eksempler på sådanne forholdsregler er medtaget i betragtning 27.

Artikel 6, stk. 7, indarbejder *ændring 43*.

Artikel 6, stk. 8, indarbejder *ændring 82* i en affattelse, der tager sigte på at sikre, at bestemmelsen ikke hindrer videregivelse af oplysninger til offentlige myndigheder såsom finansministererier, så de kan udøve deres hverv, inden offentligheden får adgang til sådanne oplysninger.

Artikel 6, stk. 9, indarbejder *ændring 45*.

Artikel 6, stk. 10, indarbejder *ændring 46* og aspekter af ændring 40, men anvender en anden affattelse, der er tilpasset strukturen i artikel 6 (jf. ovenfor).

e) **Artikel 7-10 — anvendelsesområde**

Artikel 7 indarbejder *ændring 47*.

Artikel 8 indarbejder ånden i *ændring 48* og fastsætter samme substansbestemmelser, men i en forenklet form, der slår de to stykker i artikel 8, der er indeholdt i Kommissionens forslag, sammen.

Artikel 9 og 10 indarbejder henholdsvis *ændring 49 og 50*.

f) **Artikel 11 og 12 — den kompetente myndighed**

Artikel 11 indarbejder dele af *ændring 51*. Første afsnit af ændring 51 er medtaget i den fælles holdning. Andet afsnit om rådgivende arrangementer afspejler Europa-Parlamentets ønske om, at markedsdeltagerne bliver hørt. Rådet finder imidlertid, at indførelse af en forpligtelse for medlemsstaterne til at nedsætte et rådgivende udvalg på nationalt plan går imod traktatens subsidiaritetsprincip, og der er anvendt en mere fleksibel affattelse, hvori formålet med bestemmelsen er understreget, men som overlader gennemførelsen til medlemsstaterne. Affattelsen gør det også klart, at den pågældende høring vedrører ændringer af den nationale lovgivning, da der vil blive oprettet et andet forum for høring af markedsdeltagerne på europæisk plan, knyttet til Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg.

Tredje afsnit i ændring 51 om finansiering af den kompetente myndighed er ikke medtaget i den fælles holdning, da Rådet finder, at en sådan bestemmelse ikke hører hjemme i et retsinstrument af denne art. I stedet har Rådet besluttet at optage en erklæring i Rådets mødeprotokol, hvori det hedder, at det med henblik på oprettelsen af et effektivt system for tilsyn med værdipapirmarkeder er nødvendigt, at der gives de kompetente myndigheder tilstrækkelige midler, således at de på behørig vis kan efterkomme deres retlige forpligtelser.

Artikel 12 indarbejder *ændring 52, 53, 54, 55, 56 og 57*. Rådet finder, at det indledende punktum i artikel 12, stk. 2, gør det tilstrækkelig klart, at de beføjelser, der er nævnt i denne bestemmelse, skal udøves i henhold til national ret, og at det ikke er nødvendigt med yderligere angivelse i et særligt led. Rådet finder det også uhensigtsmæssigt at indskrænke anvendelsesområdet for litra d) til professionelle forhandlere af finansielle instrumenter, og *ændring 58* er derfor ikke medtaget i den fælles holdning. Den eneste ændring af litra d) som indeholdt i Kommissionens forslag er foretaget for at gøre det klart i den fælles holdning, at denne bestemmelse kun vedrører foreliggende telefonsamtaler og datatrafik.

g) **Artikel 13-21 — andre bestemmelser**

Artikel 13 indarbejder substansen af *ændring 59*, men affattelsen er ændret. Rådet deler Europa-Parlamentets ønske om, at det bør være muligt at videregive oplysninger til personer, som offentlige myndigheder har uddelegeret deres beføjelser til, og den fælles holdning gør det klart, at disse personer skal være bundet af tavshedspligt på samme måde som personer, der arbejder inden for den kompetente myndighed.

Artikel 14 indarbejder *ændring 60, 61 og 62* med den ene undtagelse, at Rådet finder, at ordet »informerende« bedre beskriver den fortegnelse, der er henvist til i stk. 2.

Artikel 15 er uændret i forhold til Kommissionens forslag.

Artikel 16, stk. 1, er uændret i forhold til Kommissionens forslag. På baggrund af artikel 11 finder Rådet, at det er uhensigtsmæssigt at udvide forpligtelsen til bistand til andre myndigheder og befuldmægtigede, og derfor er *ændring 63* ikke medtaget i den fælles holdning. Det samme gælder *ændring 65*, der er en ændring til artikel 16, stk. 2, og er knyttet til ændring 63.

Tredje afsnit i artikel 16, stk. 2, i den fælles holdning er en ændring af artikel 16, stk. 2, i Kommissionens forslag foretaget på grundlag af Europa-Parlamentets ændring 83. Rådet er enig med Parlamentet i, at det er nyttigt at bestemme, at afvisning eller manglende efterkommelse af en anmodning om oplysninger bør indbringes for Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg. Imidlertid understreger Rådet, at selv om Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg bør være et debatforum, er det ikke formålet med direktivet at give dette udvalg formelle rets- eller voldgiftsbeføjelser, og teksten er derfor blevet affattet i overensstemmelse hermed. Den fælles holdning indarbejder således delvis *ændring 83*.

Artikel 16, stk. 3, indarbejder *ændring 66*.

Artikel 16, stk. 4, indarbejder ikke *ændring 67* og heller ikke første del af *ændring 84* af samme årsag som den, der fik Rådet til at afvise ændring 63. Den del af bestemmelsen, der vedrører Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg er affattet på samme måde som artikel 16, stk. 2, og den fælles holdning indarbejder således delvis *ændring 84*.

Artikel 17 om udvalgsproceduren medtager *ændring 69 og 70*.

Artikel 18 fastsætter gennemførelsen til 18 måneder efter ikrafttrædelsen, hvilket er den minimumsperiode, der kræves i nogle medlemsstater for gennemførelsen af den nye ordning, der indføres ved direktivet.

Artikel 19 indarbejder *ændring 71*.

Artikel 20 indarbejder *ændring 72*.

IV. **KONKLUSIONER**

Rådet mener, at alle de ændringer, der er foretaget i Kommissionens forslag, er i fuld overensstemmelse med direktivets formål. De vigtigste ændringer i Kommissionens tekst er foretaget som følge af de af Europa-Parlamentet foreslåede ændringer, som næsten alle er indarbejdet i den fælles holdning.